

Ljubljanski ZVON Leposloven in znanstven list.

Štev. 3.

V Ljubljani r. marcija 1889.

Leto IX.

Na grobu

Njega cesarske Visokosti cesarjeviča Rudolfa,

umršega dne 30. januarija 1889. leta.

Avstriji slavni srcé utriplje od sil bolečine,
Zvestih obitelj rodóv z materjo čuti bolest.
Ali dohaja odkod sovražnik, pogubo kančí,
Dédni avstrijski želján rúšiti přéstol na tlá?
Ni je nasprotnika strah, preskušeniim vlada naródom,
Hrábrost junakov ji mčc, njih je zvestoba ji štít.
Ako na vójsko bi klic povabil trobente jih bójne,
Króni v obrambo jeklén dvigne za móžem se móž.
Hujša oblast bolečin prešinja nam Avstrijo drágo,
Nádej ponosnih se nji zgrudil stebèr je visòk.
Padel je nádej stebèr, odbran, da podpira v bodoče
Prvega Rudolfa dom, njega svetlobo širèč.
Slavnih pradedov unúk, sovražne si žrtev usode,
RUDOLF, cesarjevič naš, grób je nam rani Te skril.
Oče, najblažji vladár, ki naše pozná ga stoletje,
Mila rodíca in ž njo cvètna soproga in hčí,
Národu združeni mí pod órla avstrijskega žézlom:
Združeni zdaj smo glasno vsi žalujé za Teboj.
Znaustvo, umetnost, obá o Tvoji togujeta smrti,
Bil si zaščitnik obéh, dika obéma in čast.
Tebi na rako solzná Slovenija zvesta poklada
Tudi v bridkobe spomin venec od róž in ciprés,
Vroče iz srca želí, da Avstrije hišo dobrotno
Tekom prihodnjih bi dôb čuval vladárjem Vladár!

Jos. Cimperman.